

Pálava

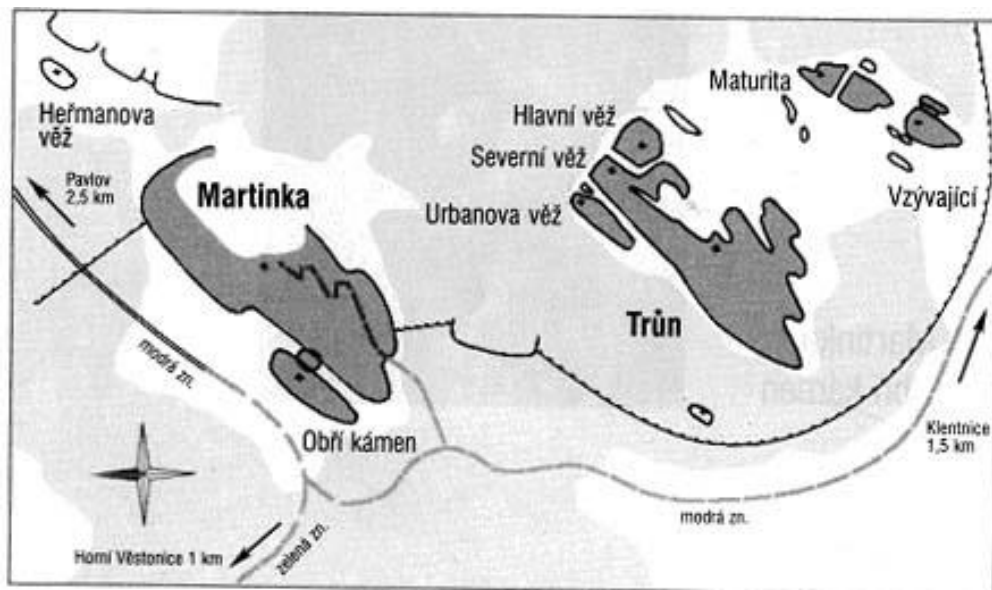
Vápencové oblasti Pavlovských vrchů tvoří jedinečnou krajinářskou lokalitu jižní Moravy, rozkládající se mezi Horními a Dolními Věstonicemi, Pavlovem a Mikulovem, přibližně 45 kilometrů jižně od Brna. Osu Pavlovských vrchů tvoří výrazný hřeben se třemi dominantními vrcholy; Dívčími hrady, Děvinem a Oborou. Složení horniny je podobné jako v ostatních oblastech vnější části karpatského oblouku a je utvářeno především jurskými vápenci. Pro svoji geologickou ojedinělost, výskyt teplomilné vegetace a vzácných živočišných druhů byly Pavlovské vrchy vyhlášeny biosférickou rezervací UNESCO.

Z hlediska historie se jedná o jeden z nejstarších lezeckých terénů v České republice. Začalo se zde lézt již na začátku 20. století. Oblast si zachovala svůj specifický ráz a oblíbenost mezi le-zeckou veřejností až do poloviny osmdesátých let dvacátého století, kdy byla horolezecká činnost v celé oblasti orgány státní ochrany přírody zcela zakázána. V současné době je horolezecká činnost povolena na základě „Vyhrazení místa pro provozování horolezectví v NPR Děvin“ jen ve stěnách Martinky a Obřího kamene. Horolezecká činnost je povolena pouze v období od 1.9. do 31.12. a to v době od 9.00 do 18.00 hodin. K sestupu z Martinky je povolena výhradně sestupová cesta po pravé straně Martinky (Dědův žleb) nebo slaněním.

Připomínky a nové výstupy posílejte na adresy:

Pavel Weisser, Tůmova 12, 616 00 Brno

Vladimír Wolf, Heinrichova 49, 602 00 Brno, e-mail: v.wolf@seznam.cz

Přístup: Z Brna na Pohořelice po silnici dálničního typu, dále pak po silnici E 461 směr Mikulov. Za Novomlýnskými nádržemi doleva na silnici II/420 do Horních Věstonic. Z dálnice D2 odbočíme v Hustopečích na silnici II/420 směr Mikulov přes Strachotín a Dolní Věstonice až do Horních Věstonic.

V obci odbočíme u hostince „Martinka“ ve směru od Dolních Věstonic doleva do kopce směrem ke hřbitovu. Zde je možno v omezené míře parkovat. Odtud po zelené značce asi 1 km k již viditelným stěnám Martinky.

Obří kámen

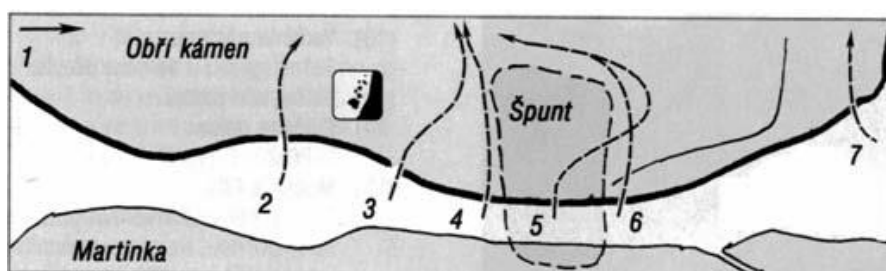
Tricetimetrová věž odštípnutá od masívu Martinky, s Martinkou spojená velkým vklíněným balvanem zvaným Špunt. Lezecky zajímavější je údolní stěna s cestami střední a vyšší obtížnosti. Cesty ze soutěsky mezi Obřím kamenem a Martinkou vedou v poměrně nepřehledném a lámavém terénu.

klasifikace	3	4	5	6	7	8	9	10
počet cest	3	5	3	1	3	5	1	1

Cesty ze soutěsky

- 1) **Normálka** 2
Lehký výstup po JZ hraně.
Vhodné pro sestup.
- 2) **Květnová** 4+
Místa travnatou nepřehlednou stěnou.
- 3) **Juntálka** 3
Ve středu stěny Obřího kamene, nejdříve mírně vlevo, posléze doprava (skoba).
Dále mírně vpravo a přes druhou skobu a 2 borháky na vrchol. K. Sychrová, 1946

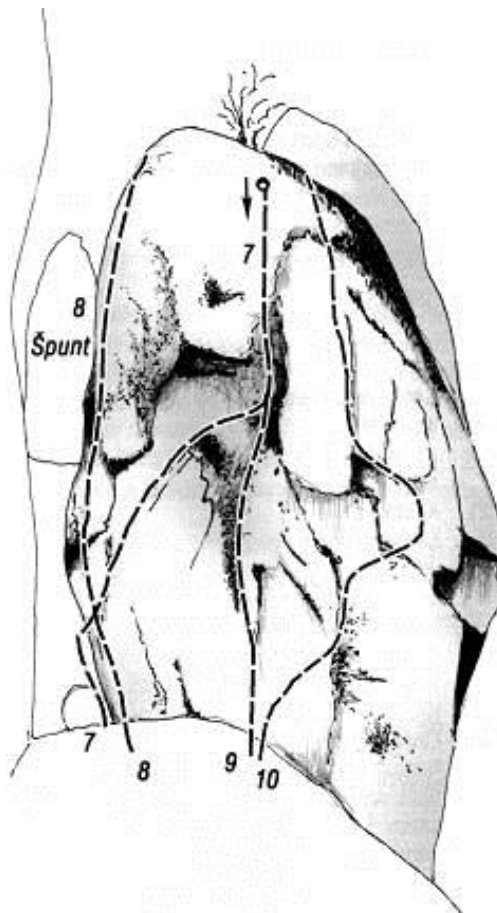
Soutěska mezi Martinkou a Obřím kamenem

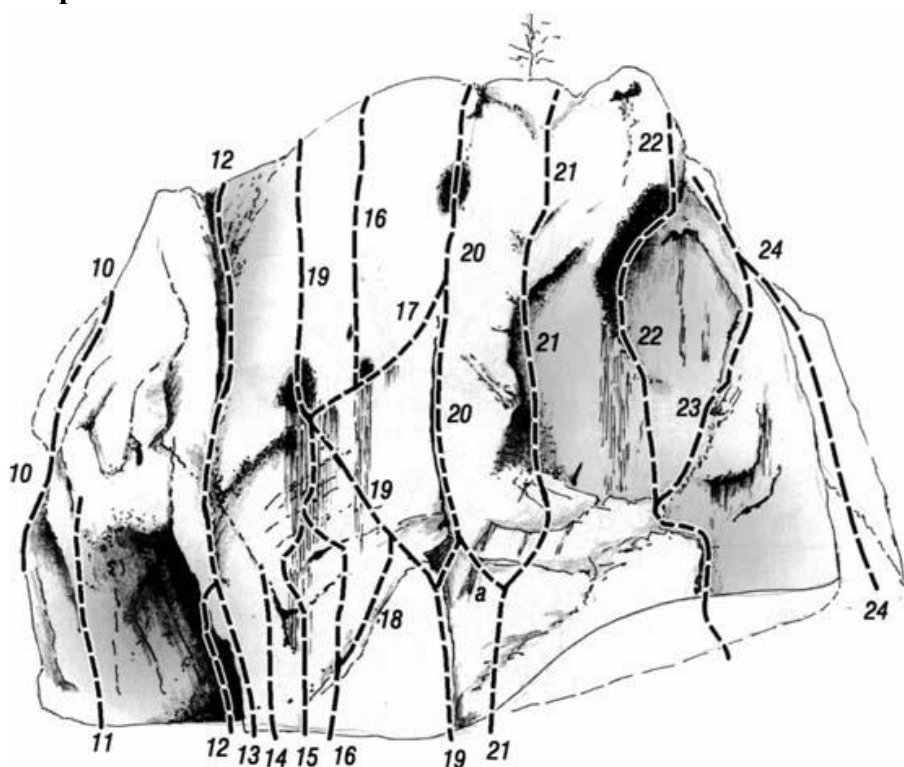
- 4) **Letní** 4
Nástup ve spádnici levé hrany Špuntu. Stále vzhůru (kruh, skoba) a podél levé strany Špuntu na vrchol. Němečtí lezci, před r. 1926
- 5) **Májová** 4+
Nástup shodný s cestou č. 5. Přímo vzhůru k první skobě (možnost snazšího nástupu zprava). Traverz doprava po viditelných stupech (skoba) až k nýtu pod pravou hranou Špuntu. Odtud traverz doprava (borhák) a na vrchol. J. Děda - J. Říhovský, 1948
- 6) **Narovnaná Májová** 4+
Nástup vpravo od Májové, těsně vedle ležícího kamene. Přímo vzhůru k 1. skobě. Od ní šikmo doprava přes převis ke 3. skobě a k borháku. Od něj na vrchol.

Severní stěna

- 7) **Jitřní (Zaječí)** V- A0
Nástup z kamene u severovýchodní hrany. Vzhůru ke skobě a nýtu. Dále po nevýrazné plotýnce v koutě ke třetí skobě. Traverz doprava do cesty č. 8.
- 8) **Zajícovo neštěstí** 5+
Nevýrazným žlábkem na vrchol. M. Ondra, E. Ondrová, 1984
- 9) **Narovnaná Křížová** 5
Středem stěny nad převis (borhák). IV+ A0
- 10) **Křížová (Plškův rožek)** 6
Nástup uprostřed boční stěny. Šikmo vzhůru do plotny se skobou. Dále do prava 5 metrů po lávce. Na jejím konci vzhůru do spáry se skobou. Pod převis, odtud vpravo do spáry a lehčím travnatým terénem na vrchol. F. Plšek - V. Schwarz, 1946
- 11) **Projekt**
- 12) **Střídavě oblačno** 6+/7-
Nástup ve velkém černém převisu. Rozporem do jeho dvou třetin, překročíme na hranu ke kruhu. Od něj vpravo převislou spárou až do travnatého terénu pod vrcholem. F. Plšek, V. Schwarz, J. Děda, 1950
- 13) **Varianta nástupu** 8-
Těsně vpravo u černého převisu vzhůru na šikmou plotnu.
- 14) **Cvičená opice** 9+/10-
T. Pilka
- 15) **Mocek a Alfa** 7+/8-
Nástup pět metrů vpravo od hrany černého převisu. Nejprve vzhůru (skobka v trojúhelníkové díře) a poté na šikmou římsu a do cesty č. 19. P. Mocek, 1969

Západní stěna

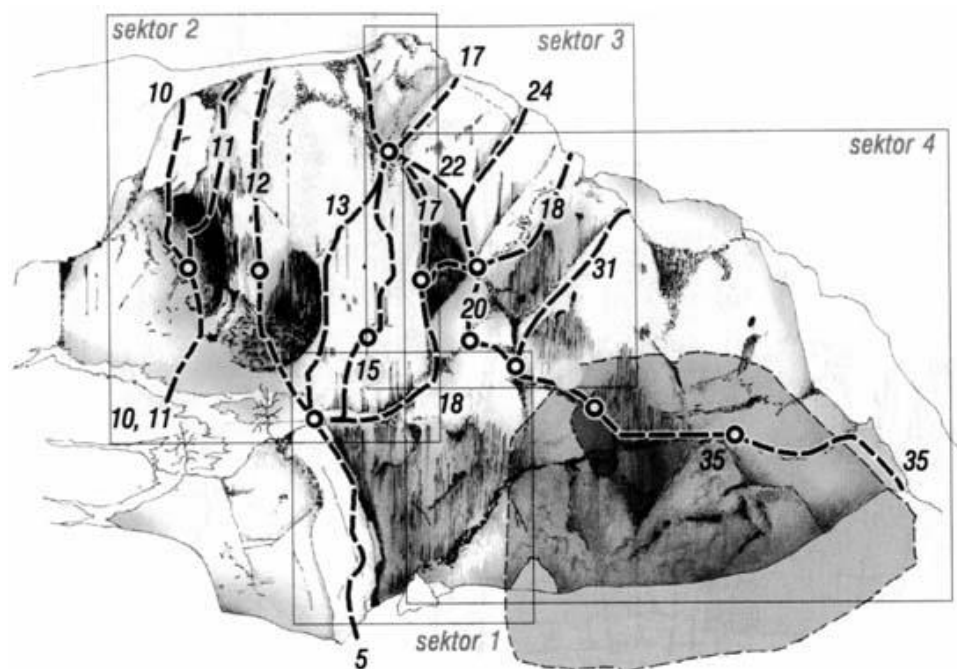
- 16) **Žárlivá** 8+
I. Straka, P. Weisser, 1983
- 17) **Svišťova varianta** 8+
T. Pilka
- 18) **Zkratka**
J. Šustr, 1985
- 19) **Naše alfa** 8-
Nástup v převislém koutě. Koutem na nevýraznou lavici. Od kruhu šikmo doleva 7 m do jeskyňky (stanoviště). Převis a ve směru skob na vrchol. P. Fadrný - J. Unger, 1966, V A1
- 20) **Zmrazení** 9-
- 21) **Čihulova cesta** 7
- 22) **Drobek** 7-
Šikmo vlevo na lávku, k prvnímu borháku. Od něj vzhůru k hodinkám, poté doleva traverz do spáry. Dále přes tři skoby vzhůru. J. Krch., J. Příkryl, 1970. V- A1
- 23) **Papírák** 4
Šikmo vlevo na lávku, dále doprava spárou až na její konec. Zde překrok vpravo za hranu do Západního žlábků.
- 24) **Západní žlábek** 3
Vlevo od cesty č. 1 při hraně. Žlábkem přímo na vrchol. Lámací skála!

Martinka

Sedmdesátimetrová stěna dominující rozlehlé části hřebene Pálavy u vrchu Obora. Jde o velmi rozsáhlý komplex stěn téměř horského typu. Dolní část stěny je výrazně rozlámaná a přístupové cesty do horní části stěny jsou omezeny pouze na několik základních směrů. Vzhledem k dlouhému období zákazu lezení neodpovídá stav fixních jisticích prostředků požadavkům na bezpečnost a v současnosti dochází k jejich rozsáhlé výměně.

Hlavní výstupové cesty stěnou

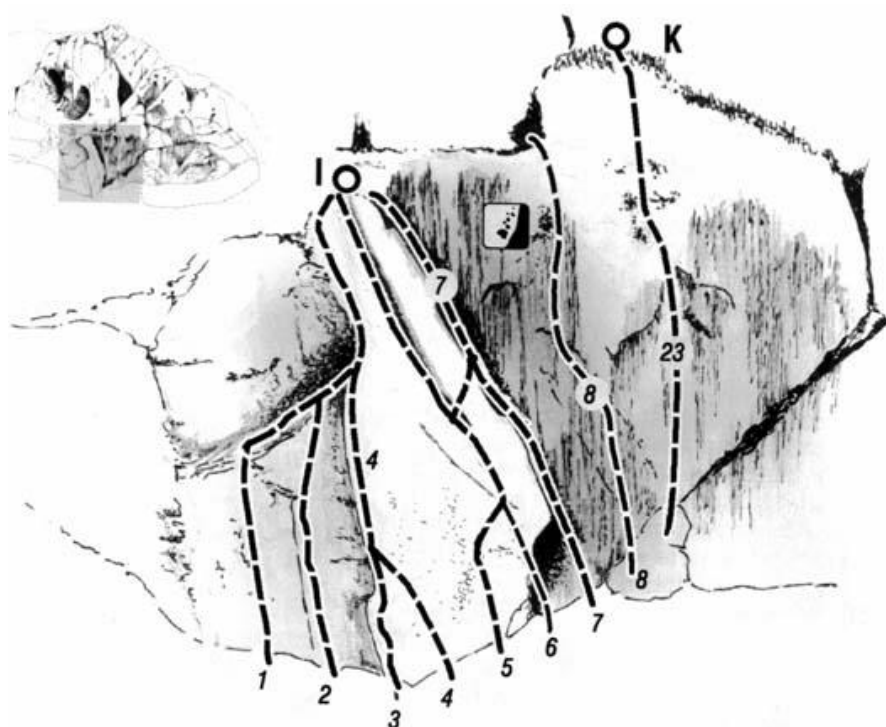

klasifikace	3	4	5	6	7	8	9	10
počet cest	3	8	13	3	7	4	2	1

Sektory

- Sektor 1 - vstupní sektor
- Sektor 2 - levá část stěny
- Sektor 3 - střední část stěny
- Sektor 4 - pravá část stěny

Sektor 1 - vstupní sektor

- 1) **Mikulovecká I.** 6-
Vlevo stěnou, posléze šikmo doprava na plošinu (stan. L). Hranou plotny. IV+ A1
- 2) **Mikulovecká II.** 5+
Stěnou vlevo od hrany ke skobě, od ní traverz doprava a č. 10 na stan. I.
- 3) **Nástupová varianta** 5-
- 4) **Hrana plotny** 6
Ve spádnicí hrany přes převis. Vzhůru až ke dvěma malým převisům. Přes ně a pak stále vzhůru nebo spárou vpravo do lehkého terénu pod stan. I.
- 5) **Střed plotny** 4-
Středem plotny asi 4 m k první skobě. Od ní doprava do spáry (2. skoba) a odtud vzhůru do vhloubení. Dále doprava do komína a na stan. I.
- 6) **Narovnaný střed** 4
Nástup v převisku mezi Středem a koutem plotny do spáry, ní ke druhé skobě plotny. Do vhloubení a spárou.
- 7) **Kout plotny** 4+
- 8) **Apollo** 7
Nástup na velkém balvanu asi uprostřed stěny. Přímo stěnou vzhůru až k místu, kde se křížuje s cestou č. 19. Dále místy trav.

terénem až na plošinu pod Pytlíkovým koutem (stan. K).

Sektor 2 - levá část stěny

9) Malý pavoučí výstup 7+

Na stanoviště **A** pod Kavčí jeskyňkou možno přímo ve spádnicí nebo po travnaté lávce jdoucí šikmo vpravo vzhůru. Odtud traverz doleva 8 m do vhloubení pod malou stříšku. Přes stříšku zprava a lehčím terénem na vrchol.

10) Velký Pavoučí výstup IV+ A2

Od stanoviště **A** podobně jako u cesty č. 1, traverz 5 m doleva a přes malý převis ke skobě. Dále pomocí skob a hodinek až na stanoviště **C** pod velkou střechou. Pomocí skob do střechy, dále až k místu, kde se střecha mění v převis (stan **D**). Nyní poněkud doprava až do spáry, kde skoby končí. Dále již klasicky lehčím terénem na vrchol.

11) Supertraverz 8-

Od stanoviště **A** přímo vzhůru lámavým vhloubením ke skobě. Od ní překrok za hranu doprava. Pomocí skob a hodinek šikmo vpravo do vajíčka a dále traverz do č. 12. IV A2

12) Cesta broučků IV+ A2

Nástup pod druhou jeskyňkou, vpravo od Kavčí jeskyně. Vzhůru mírně vlevo (černá lámavá skála) na nakloněnou plošinu. Odtud po skobách, vedoucích přes vajíčko (stan. **E**) a na vrchol.

13) Vendeta 9-

Cesta vede šikmou přerušovanou spárou vybíhající z druhé jeskyňky směrem k Zabilkově pilíři. Cesta končí v travnatém vhloubení.

14) I.A.I.Q. 7-

Za stanoviště **I** na malou odštípnutou věžičku, mírně doprava vzhůru (stopery) až do cesty č. 22.

15) Zabilkův Pilíř 9-

Od stanoviště **I** vzhůru ke dvěma skobám. Od nich poněkud doprava na plošinu (stan. **F**). Nyní směr výstupu udávají skoby (A1). U poslední skoby pomocí hodinek nebo klasicky doprava ke skobě nad vajíčkem a lehčím terénem vzhůru na stanoviště **H**. Odtud kolem stromu a spárou.

15) a Nelogická 5-

Od stanoviště **J** pod cestou č. 20 traverz přes dvoje hodiny až na plošinu (stanoviště **F**).

16) Čertů v ocas 8+

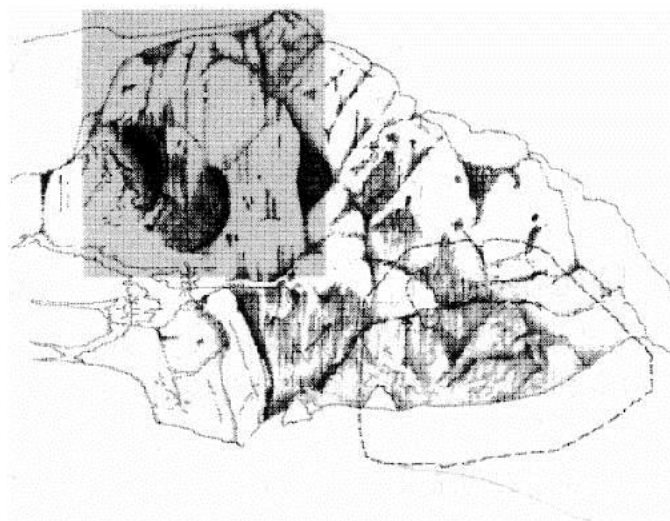
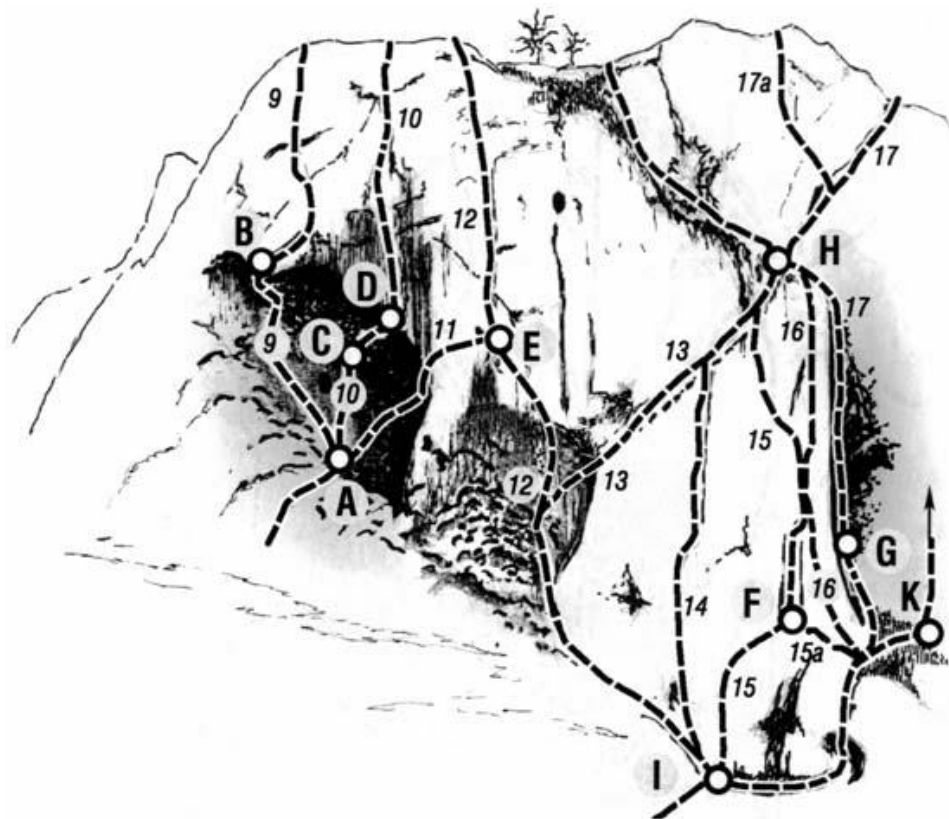
Nástup jako č. 24a. Vzhůru nevýraznou spárou vedoucí vedle komína cesty č. 18. Dále k poslední skobě před traverzem na Zabilkově pilíři. Vzhůru na stan. **H**.
T. Pilka, M. Ondra, 1982, VII A3

17) Černý rys 5-

Z jeskyňky (stan. **G**) koutem, později komínem s vklíněným balvanem. Přes něj na exponovanou stěnkou vlevo a odtud spárou až ke stanovišti **H**. Nyní šikmo vzhůru spárou, z níž doprava a stěnou na vrchol. Němečtí lezci, před r. 1926

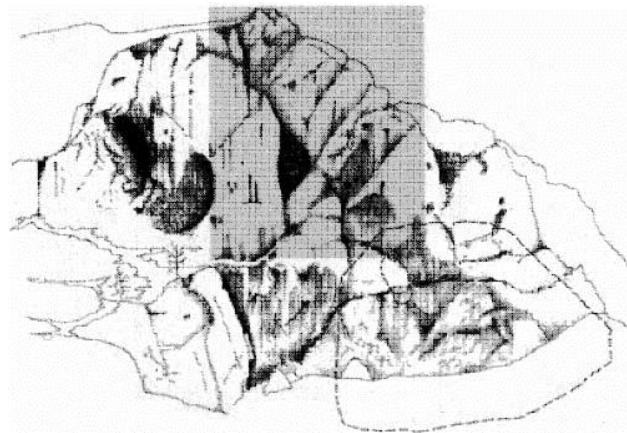
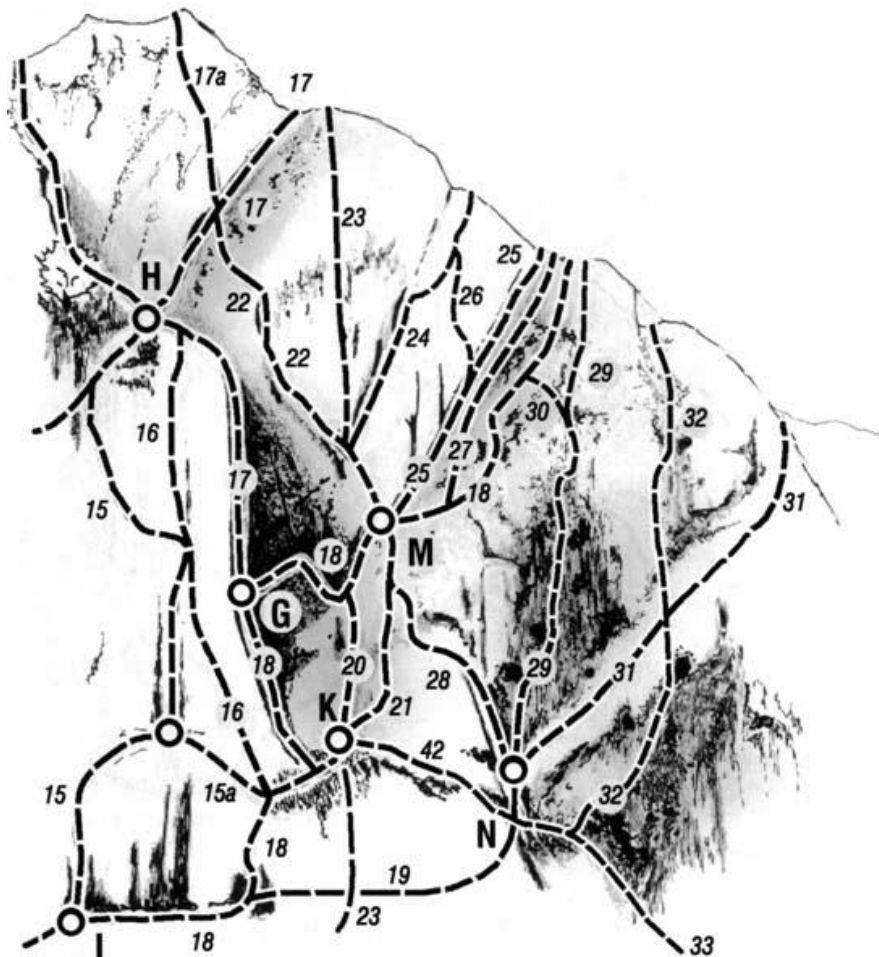
17) a) Varianta 5-

Ze spáry přímo vzhůru

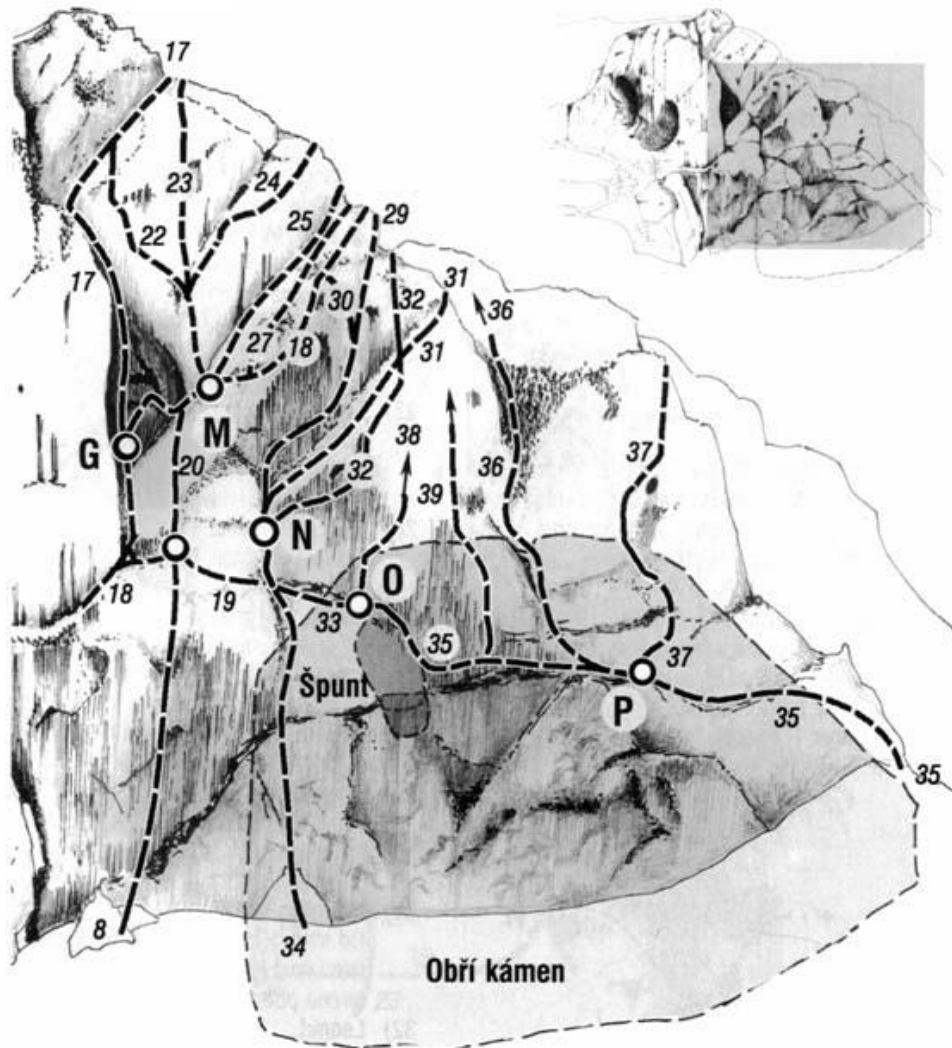

Sektor 3-horní část stěny

- 15) **Zabilkův Pilíř** 9-
(popis na předchozí straně)
- 15) **a) Nelogická** 5-
(popis na předchozí straně)
- 16) **Čertův ocas** 8+
(popis na předchozí straně)
- 17) **Černý rys** 5-
(popis na předchozí straně)
- 17) **a) Varianta** 5-
(popis na předchozí straně)
- 18) **Normální cesta** 3+
Od stan. **I** 10 metrů traverz po lávce do vhloubení, které se nad plošinou mění v komín vedoucí do jeskyňky (stan. **G**, vrcholová kniha). Z ní traverz doprava přes koně až na stanoviště **M**. Odtud překrok do vrcholové pyramidy a lehčím, místy travnatým terénem na vrchol Martinky.
Němečtí lezci, před r. 1926
- 19) **Velký traverz** 5
Po lávce jako č. 18 ke skobě do vhloubení. Překrok za hranu a dále doprava (exp.) podle skob. U poslední z nich mírně vzhůru k nýtu na cestě č. 33.
- 20) **Pytlíkův kout (Zkratka)** 7
Od stan. **K** vhloubením po jemných chytech ke skobě a pomocí malých hodinek do cesty č. 18, ke stan. **M**.
J. Unger, 1963, V A0
- 21) **Karolkův pilířek** 5+
Od stan. **K** překrok na pilířek vpravo. Po něm ke skobě. Nyní doprava lehčím terénem nebo přímo vzhůru na stan. **M**.
P. Fadrný, 1966
- 22) **Levé Ypsilon** 8-
Od stan. **M** přímo do travnatého vhloubení. Doleva (U skoba) a spárou přes převis na stanoviště **H**. J. Unger, P. Fadrný, V A1
- 23) **Superdrettissima** 9+/10-
Jako č. 31 přímo vzhůru do travnatého vhloubení. Odtud doleva k velké U skobě. Dále přímo stěnou. J. Unger, P. Fadrný, IV+A2, 1963 RP T. Pilka
- 24) **Hodinková (Pravé Ypsilon)** 6+
Stejně jako cesta č. 23 do travnatého vhloubení. Odtud vpravo na pilířek a pomocí skob až do vajíčka. Z něho mírně vpravo a na vrchol.
P. Fadrný, J. Unger 1966. V A1
- 25) **Karolkův kout** 5-
Ze stan. **M** místy přerušovanou spárou pod malý převis. Odtud mírně doprava a vhloubením na vrchol.
P. Fadrný, J. Růžička, 1963
- 26) **Štěpánova** 7+
Š. Racek
- 27) **Tkanička** 5
Ze stan. **M** cestou č. 18 k nýtu a přímo vzhůru na hřeben.
V. Štěpán, E. Havlíková, 1986
- 28) **Vzdušná zkratka** 4+
Z vhloubení (stan. **N**) horní (pravou) spárou.
J. Děřda, K. Zlatník, 1949
- 29) **Cesta tvrdé reality** V A3
Nejprve cestou č. 28 téměř do úrovně 1. vajíčka. Do něho a přes dvě další vajíčka doleva ubíhající spáry, kterou vzhůru. (Použít stopery a hexy !).
J. Unger, P. Fadrný, 1969
- 30) **Úniková varianta** V A3
Ze stan. **N** vzhůru jako č. 29 přes dvě vajíčka a černým převisem na vrchol.
J. Unger, P. Fadrný, 1969
- 31) **Mauglího lávka** 7-
Od stan. **N** po výrazné hladké lávce směřující vpravo vzhůru až do rozlámání terénu pod vrcholem.
- 32) **Leonid** 8
- 33) **Přes Špuntu** 4+
Sestup po Špuntu až téměř na úroveň Kočičích lávek ve stěně Martinky. Přepadem (skoba) a traverzem doleva na plošinku (stan. **O**). Dále doleva do vhloubení, z něhož vybíhají dvě spáry a Mauglího lávka. Spodní spárou na plošinu (stan. **K**).

Sektor 4-pravá část stěny

36) Kočičí stěna V A1

Z Kočičích lávek přes žlutý převis až do spáry s několika keři. Ní vzhůru až do hladkého žlábku, kterým na vrchol.
Krkoška, J. Růžička, 1961

- 22) **Levé Ypsilon** 8-
(popis na předchozí straně)
- 23) **Superdrettissima** 9+/10-
(popis na předchozí straně)
- 24) **Hodinková (Pravé Ypsilon)** 6+
(popis na předchozí straně)
- 25) **Karolkův kout** 5-
(popis na předchozí straně)
- 27) **Tkanička** 5
(popis na předchozí straně)
- 29) **Cesta tvrdé reality** V A3
(popis na předchozí straně)
- 30) **Úniková varianta** V A3
(popis na předchozí straně)
- 31) **Maugliho lávka** 7-
(popis na předchozí straně)
- 32) **Leonid** 8
(popis na předchozí straně)
- 33) **Přes Špunt** 4+
(popis na předchozí straně)
- 34) **Zavřelova direkta** IV+ A2
Nástup u trojúhelníkového balvanu u
hrany Obřího kamene. Do vhloubení
(chybí skoby) a odtud po skobách
vzhůru mírně vlevo. Nakonec
rozlámanou stěnou do vhloubení,
kde se spojuje s cestou přes Špunt,
(lámavé!).
J. Ševčík. V. Zavřel, 1955
- 35) **Kočičí lávky** 5+ V
pravé části Martinky se táhnou výraz
né stupňovité lávky, vedoucí směrem
ke Špuntu. Nástup na začátku rokle
mezi Obřím kamenem Martinkou.
Přes dva výšvihy, po lávkách až ke
Špuntu. Zde buď dále cestou č. 33,
nebo na Špunt.
Němečtí lezci, před r. 1926